

Швидкий О.О.

АБ «BSB Partners»

КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ХАРАКТЕРИСТИКА ОБ'ЄКТА ТА ПРЕДМЕТА ЛЕГАЛІЗАЦІЇ (ВІДМИВАННЯ) МАЙНА, ОДЕРЖАНОГО ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ

У статті підкреслено, що криміналізація діянь, які пов'язані з відмиванням (легалізацією) майна, одержаного злочинним шляхом, є однією з невід'ємних умов для їх протидії та притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності. Наголошено, що кримінально-правова характеристика об'єкта та предмета легалізації (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом, дозволяє визначити ознаки названих протиправних діянь, які мають важливе значення під час їх кваліфікації та дозволяють розмежувати із суміжними кримінальними правопорушеннями. Зазначено, що, враховуючи постійне оновлення нормативно-правових актів, які регулюють сферу господарської діяльності, протидію та запобігання легалізації (відмиванню) майна, одержаного злочинним шляхом, багато питань, пов'язаних із кримінальною правовою характеристикою окреслених протиправних діянь, не втрачають своєї актуальності та потребують подальших наукових розробок. Установлено, що кримінально-правова характеристика кримінального правопорушення відіграє важливу роль у доктрині кримінального права, оскільки забезпечує встановлення сутності і змісту конкретного злочину, характеру й міри його суспільної небезпечності, їх відповідності визначеним законодавством засобам реагування на його вчинення. З'ясовано, що об'єкт кримінального правопорушення як елемент складу кримінального правопорушення є багатокомпонентною категорією. Зазначено, що родовим об'єктом легалізації (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом, є суспільні відносини у сфері господарської діяльності, а безпосереднім об'єктом – встановлений порядок здійснення господарської діяльності в частині протидії набуттю, володінню, використанню, розпорядженню майном, щодо якого фактичні обставини свідчать про його одержання злочинним шляхом. Визначено, що кримінального правопорушення, передбаченого ст. 209 КК України, є окрема річ, сукупність речей, а також майнові права та обов'язки, які прямо чи опосередковано отримані внаслідок учинення кримінального правопорушення та/або є доходами від такого майна; призначалися (використовувалися) для схилання особи до вчинення кримінального правопорушення, фінансування та/або матеріального забезпечення кримінального правопорушення чи винагороди за його вчинення; є предметом кримінального правопорушення; підшукані, виготовлені, пристосовані або використані як засоби чи знаряддя вчинення кримінального правопорушення.

Ключові слова: кримінально-правова характеристика, об'єкт, предмет, кримінальне правопорушення, легалізація (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом.

Постановка проблеми. Державна політика спрямована на забезпечення дотримання прав, свобод і законних інтересів людини, а також безпеки та правопорядку в державі. Тому одним із пріоритетних напрямів діяльності нашої держави є «захист особи, суспільства та держави від кримінальних правопорушень» [1]. При цьому особлива увага приділяється протидії кримінальній протиправній діяльності в окремих сферах суспільних відносинах, що відрізняються підвищеною небезпекою та завдають особливої шкоди суспільним інтересам. Приміром є прийняття Закону України, спрямованого «на захист прав та законних інтересів громадян, суспільства і держави, забез-

печення національної безпеки шляхом визначення правового механізму запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» [2].

Наведені обставини підкреслюють важливість «побудови ефективної системи запобігання та боротьби з відмиванням майна» [3, с. 6] в Українській державі, що, своєю чергою, є одним із необхідних кроків на шляху до «адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу в сфері боротьби з відмиванням грошей» [3, с. 6]. З огляду на що криміналізація

діянь, які пов'язані з відмиванням (легалізацією) майна, одержаного злочинним шляхом, є однією з невід'ємних умов для їх протидії та притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності. Саме цим і обумовлюється актуальність обраної тематики дослідження в представленій науковій роботі, адже кримінально-правова характеристика об'єкта та предмета легалізації (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом, дозволяє визначити ознаки названих протиправних діянь, які мають важливе значення під час їх кваліфікації та дозволяють розмежувати із суміжними кримінальними правопорушеннями.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Поняття та значення кримінально-правової характеристики кримінальних правопорушень та/чи окремих елементів їх складу в доктрині кримінального права досліджуються постійно. При цьому особлива увага приділяється як загальним положенням, так і особливостям такої характеристики з урахуванням видової приналежності кримінального правопорушення. Так, кримінально-правова характеристика кримінальних правопорушень у сфері господарської діяльності взагалі та пов'язаних з легалізацією (відмиванням) коштів зокрема є предметом дослідження великої кількості наукових праць, зокрема таких учених, як: А.О. Винник, А.Б. Кудлак, О.З. Мармура, О.Ф. Пасека [4, 5] та інших. Проте, враховуючи постійне оновлення нормативно-правових актів, які регулюють сферу господарської діяльності, протидію та запобігання легалізації (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом, багато питань, пов'язаних із кримінальною правовою характеристикою окреслених протиправних діянь, не втрачають своєї актуальності та потребують подальших наукових розробок.

Метою статті є за допомогою аналізу наукових напрацювань і законодавства України здійснити кримінально-правову характеристику об'єкта та предмета легалізації (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом.

Виклад основного матеріалу дослідження. Кримінально-правова характеристика кримінального правопорушення відіграє важливу роль у доктрині кримінального права, оскільки «забезпечує встановлення сутності і змісту конкретного злочину, характеру й міри його суспільної небезпечності, їх відповідності визначеним законодавством засобам реагування на його вчинення» [6, с. 75]. При цьому під кримінально-правовою характеристикою кримінального правопорушення прийнято розуміти сукупність відомостей (інфор-

мацію) про істотні ознаки кримінального протиправного діяння, які в своїй сукупності дозволяють його розглядати як злочин/кримінальний проступок [7, с. 155].

Як відомо, склад будь-якого кримінального правопорушення представлений чотирма елементами, а саме: об'єктом, об'єктивною стороною, суб'єктом, суб'єктивною стороною. З наведеного помітно, що одним із обов'язкових елементів кримінального правопорушення є об'єкт. Останній «використовується для позначення суспільних інститутів, яким завдано шкоду внаслідок вчинення кримінального протиправного діяння (бездіяльності)» [8, с. 7].

При цьому, як зазначає І.О. Бандурка, «об'єктом охорони, згідно з КК України, є суспільні відносини, зокрема, права і свободи людини та громадянина, власність, громадський порядок та громадська безпека, довкілля, конституційний лад України, мир і безпека людства. Єдиною й дійсною підставою кримінальної відповідальності є наявність складу злочину, тобто сукупності ознак (об'єктивних і суб'єктивних), що визначають вчинене суспільно небезпечне діяння як злочин, передбачений Кримінальним кодексом України» [9, с. 70]. Тобто об'єкт кримінального правопорушення корелюється з тими суспільними інтересами, на охорону яких і спрямований КК України, про що йдеться в ч. 1 ст. 1 цього нормативно-правового акта.

Разом із тим варто відзначити, що в теорії кримінального права поняття «об'єкт кримінального правопорушення» вживається в різних тлумаченнях. Зокрема, В.Я. Тацій, Ю.А. Пономаренко підкреслюють, що «об'єкт кримінального правопорушення – елемент складу кримінального правопорушення, що поєднує в собі ознаки, які характеризують те, проти чого спрямоване кримінальне правопорушення. До ознак об'єкта кримінального правопорушення як елемента складу кримінального правопорушення належать: 1) об'єкт як ознака складу кримінального правопорушення (об'єкт кримінального правопорушення у власному, вузькому значенні); 2) предмет кримінального правопорушення; 3) потерпілий від кримінального правопорушення. При цьому лише об'єкт кримінального правопорушення у власному, вузькому значенні є обов'язковою ознакою цього елемента складу кримінального правопорушення; предмет кримінального правопорушення і потерпілий від кримінального правопорушення є його факультативними ознаками» [10, с. 207].

При цьому зустрічається позиція, згідно з якою під об'єктом кримінального правопорушення варто розуміти «не абстрактні суспільні відносини, а конкретні цінності» [6, с. 75]. Нам більше імпонує підхід, відповідно до якого «об'єкт кримінального правопорушення як ознака складу кримінального правопорушення – це те, на що посягає кримінальне правопорушення, чому воно заподіює істотної шкоди або створює загрозу заподіяння істотної шкоди» [10, с. 207].

Отже, з наведеного вище вбачається, що об'єкт кримінального правопорушення як елемент складу кримінального правопорушення є багатокомпонентною категорією. Мова йде про те, що об'єкт у широкому розумінні представлений не тільки суспільними відносинами, на які посягає кримінальне правопорушення, а й предметом посягання. Проте, зважаючи на те, що не у всіх кримінальних правопорушеннях є предмет посягання, останній прийнято вважати додатковою, тобто факультативною, а не основною ознакою об'єкта кримінального правопорушення. Тому в теорії кримінального права сформувалися два підходи до трактування об'єкта кримінального правопорушення – вузький і широкий. У першому випадку йдеться виключно про суспільні відносини, а в другому – ще й про предмет посягання та потерпілого як його факультативні ознаки. У цьому контексті в представленому дослідженні розкривається кримінально-правова характеристика об'єкта та предмета легалізації (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом, по-окремо.

Склад кримінального правопорушення визначено в ст. 209 Кримінального кодексу (далі – КК) України. Зокрема, в ч. 1 вказаної правової норми зазначається, що легалізацією (відмиванням) майна, одержаного злочинним шляхом, є «набуття, володіння, використання, розпорядження майном, щодо якого фактичні обставини свідчать про його одержання злочинним шляхом, у тому числі здійснення фінансової операції, вчинення правочину з таким майном, або переміщення, зміна форми (перетворення) такого майна, або вчинення дій, спрямованих на приховування, маскування походження такого майна або володіння ним, права на таке майно, джерела його походження, місцезнаходження, якщо ці діяння вчинені особою, яка знала або повинна була знати, що таке майно прямо чи опосередковано, повністю чи частково одержано злочинним шляхом» [11]. Кваліфікуючі ознаки вказаного правопорушення законодавець наводить у ч. ч. 2 і з цієї ж статті Особливої

частини КК України. При цьому в примітці до ст. 209 КК України вказується, в яких випадках легалізація (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом, визнається вчиненою у великому та особливо великому розмірах.

Зважаючи на диспозицію ст. 209 КК України, а також з урахуванням того факту, що вказана правова норма структурно знаходиться в Розділі VII «Кримінальні правопорушення у сфері господарської діяльності», можна виокремити родовий об'єкт вказаного різновиду правопорушень. Він «має значення для практики кримінального права <...> дає змогу провести класифікацію всіх злочинів і кримінально-правових норм, які встановлюють відповідальність за їх вчинення» [9, с. 73].

Родовим об'єктом легалізації (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом, є суспільні відносини у сфері господарської діяльності, тобто «у сфері виробництва, розподілу, обміну та споживання товарів, робіт чи послуг» [4, с. 5], тобто «такий їх стан, який забезпечує встановлений у державі порядок господарювання» [9, с. 73]. Проте родовий об'єкт кримінального правопорушення, передбаченого ст. 209 КК України, можна визначити ще більш детально, а саме як «сферу забезпечення порядку зайняття підприємницькою чи іншою господарською діяльністю» [5, с. 30].

Разом із тим, поряд із родовим об'єктом досліджуваного різновиду кримінального правопорушення, прийнято виокремлювати й безпосередній об'єкт, тобто «ті конкретні суспільні відносини, які поставлено законодавцем під охорону певної статті Особливої частини КК і яким завдається шкоди злочином, що підпадає під ознаки конкретного складу злочину» [12, с. 99]. Іншими словами, безпосереднім об'єктом легалізації (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом, є ті суспільні відносини, на які посягає й, як наслідок, завдається шкода кримінальним правопорушенням, передбаченим саме ст. 209 КК України. Відповідно об'єктом кримінального правопорушення, передбаченого ст. 209 КК України, є «встановлений порядок здійснення господарської діяльності в частині протидії легалізації майна, одержаного злочинним шляхом» [4, с. 40; 5, с. 50]. Більш уточнено безпосередній об'єкт вказаного різновиду кримінального правопорушення можна сформулювати наступним чином: встановлений порядок здійснення господарської діяльності в частині протидії «набуттю, володінню, використанню, розпорядженню майном, щодо якого фактичні обставини свідчать про його одержання злочинним шляхом» [11].

Щодо кримінально-правової характеристики предмета легалізації (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом, насамперед слід з'ясувати, що прийнято розуміти під категорією «предмет посягання (кримінального правопорушення)» в доктрині кримінального права.

Так, предметом кримінального правопорушення в кримінальному праві «слід вважати будь-які речі матеріального світу, з певними властивостями яких закон про кримінальну відповідальність пов'язує наявність у діяч особи ознак конкретного складу» кримінального правопорушення [13, с. 100]. При цьому «вважається, що предмет злочину не може претендувати на роль самостійної ознаки складу злочину. Таке рішення викликане тим, що склад злочину являє собою сукупність його обов'язкових елементів (об'єкта, об'єктивної сторони, суб'єктивної сторони та суб'єкта злочину). Відсутність хоча б одного з цих елементів виключає склад злочину і, отже, кримінальну відповідальність. Предмет же злочину, як уже відзначалося, є не обов'язковим, а факультативним стосовно загального поняття складу злочину, а тому його можна називати лише ознакою, а не елементом складу злочину. Слід мати на увазі, що предмет злочину як самостійна ознака злочину завжди існує поряд з об'єктом. Саме об'єкт і предмет у сукупності утворюють самостійний елемент складу злочину. Однак якщо об'єкт злочину є обов'язковою, то предмет – факультативною ознакою складу злочину. Предмет відрізняється від об'єкта ще й тим, що йому не завжди заподіюється шкода» [13, с. 103].

З наведеного помітно, що предметом кримінального правопорушення не можуть бути суспільні інтереси. Зокрема, це певні речі матеріального світу, яким властиві певні ознаки, зазначені в статті Особливої частини КК України, якою визначено склад конкретного кримінального правопорушення.

Здійснивши аналіз ст. 209 КК України, можна дійти висновку, що предметом легалізації (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом, є майно, яке одержане злочинним шляхом. При цьому законодавець не уточнює, що слід розуміти під майном, одержаним злочинним шляхом. Фактично, предмету легалізації (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом, притаманні дві основні ознаки. Це, по-перше, те, що йому повинні бути властиві риси, які в своїй сукупності дозволяють визначити його як майно, по-друге, спосіб його отримання.

Передусім зазначимо, що для з'ясування питання, що слід розуміти під майном, варто

проаналізувати положення цивільного, господарського та податкового законодавства. Наприклад, у ст. 190 Цивільного кодексу України майно визначено як «окрема річ, сукупність речей, а також майнові права та обов'язки» [14], у ст. 139 Господарського кодексу України – «сукупність речей та інших цінностей (включаючи нематеріальні активи), які мають вартісне визначення, виробляються чи використовуються у діяльності суб'єктів господарювання та відображаються в їх балансі або враховуються в інших передбачених законом формах обліку майна цих суб'єктів» [15], у пп. 14.1.105 п. 4.1 ст. 14 ПК України міститься вказівка, що у податковому законодавстві термін «майно» застосовується «у значенні, наведеному в ЦК України» [16]. Крім того, тлумачення терміну «майно» зустрічається в положеннях Закону України Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», де в ст. 3 указується, що «майном, яке може оцінюватися, вважаються об'єкти в матеріальній формі, будівлі та споруди (включаючи їх невід'ємні частини), машини, обладнання, транспортні засоби тощо; паї, цінні папери; нематеріальні активи, в тому числі об'єкти права інтелектуальної власності; цілісні майнові комплекси всіх форм власності» [17].

Разом із тим підкреслимо, що у спеціальному Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» законодавець використовує термін «доходи, одержані злочинним шляхом» та наводить його тлумачення – це «будь-які активи, одержані прямо чи опосередковано внаслідок вчинення злочину, зокрема валютні цінності, рухоме та нерухоме майно, майнові та немайнові права, незалежно від їх вартості» [2]. При цьому повністю поділяємо думку О.В. Пчеліної з приводу того, що «керуючись ч. 1 ст. 962 КК України та п. 6 ч. 1 ст. 91 КПК України, до активів, одержаних злочинним шляхом, варто відносити гроші, цінності та інше майно: одержані внаслідок вчинення кримінального правопорушення та/або є доходами від такого майна; призначалися (використовувалися) для схиляння особи до вчинення кримінального правопорушення, фінансування та/або матеріального забезпечення кримінального правопорушення чи винагороди за його вчинення; є предметом кримінального правопорушення, у тому числі пов'язаного з їх незаконним обігом; підшукані, виготовлені, пристосовані або

використані як засоби чи знаряддя вчинення кримінального правопорушення» [8; 18, с. 19]

Висновки. Отже, здійснивши кримінально-правову характеристику об'єкта та предмета легалізації (відмиванню) майна, одержаного злочинним шляхом, встановлено, що: 1) об'єктом указанного кримінального правопорушення є встановлений порядок здійснення господарської діяльності в частині протидії набуттю, володінню, використанню, розпорядженню майном, щодо якого фактичні обставини свідчать про його одержання злочинним шляхом; 2) предметом цього протиправного

діяння є окрема річ, сукупність речей, а також майнові права та обов'язки, які «прямо чи опосередковано отримані внаслідок учинення кримінального правопорушення та/або є доходами від такого майна; призначалися (використовувалися) для схилення особи до вчинення кримінального правопорушення, фінансування та/або матеріального забезпечення кримінального правопорушення чи винагороди за його вчинення; є предметом кримінального правопорушення; підшукані, виготовлені, пристосовані або використані як засоби чи знаряддя вчинення кримінального правопорушення» [18, с. 20].

Список літератури:

1. Кримінальний процесуальний кодекс України: закон України від 13.04.2012 № 4651–VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2013. № 9–10, № 11–12, № 13. Ст. 88.
2. Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення: закон України від 06.12.2019 № 361-IX. *Відомості Верховної Ради України*. 2020. № 25. Ст. 171.
3. Качка Т. Боротьба з відмиванням грошей: Комплексний порівняльно-правовий аналіз відповідності законодавства України асquis Європейського Союзу в сфері боротьби та запобігання легалізації доходів, отриманих злочинним шляхом. Київ: Міністерство юстиції України, Центр європейського та порівняльного права, 2003. 180 с.
4. Кримінально-правова характеристика злочинів у сфері господарської діяльності: посібник для підрозділів Національної поліції у схемах / А.Б. Кудлак, О.Ф. Пасека. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2019. 120 с.
5. Кримінальні правопорушення у сфері господарської діяльності (в схемах): навчальний посібник / [А.О. Винник, О.З. Мармура, О.Ф. Пасека]; за ред. О.Ф. Пасеки. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2023. 160 с.
6. Цховребов А.О. Кримінально-правова характеристика об'єкта й предмета втручання у діяльність працівника правоохоронного органу. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія ПРАВО*. 2015. Вип. 31. Том 3. С. 75–77.
7. Вознюк А.А. Поняття та елементи кримінально-правової характеристики злочинів. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2013. № 1. С. 154–160.
8. Кримінальний кодекс України: науково-практичний коментар / за заг. ред. В.Т. Маляренка та В.В. Сташиса. Харків: ТОВ «Одісей», 2004. 1152 с.
9. Бандурка І.О. Об'єкт злочину як кримінально-правова категорія. *Право.іа*. 2015. № 2. С. 70–75.
10. Тацій В.Я., Пономаренко Ю.А. Об'єкт кримінального правопорушення. *Вісник Асоціації кримінального права України*. 2022. № 2 (18). С. 207–210. DOI: <https://doi.org/10.21564/2311-9640.2022.18.267697>.
11. Кримінальний кодекс України: закон України від 05.04.2001 № 2341–III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25. Ст. 131.
12. Кримінальне право України: Загальна частина: підручник для студентів юрид. спец. вищ. закладів освіти / М.І. Бажанов, В.В. Сташис, В.Я. Тацій. Київ – Харків: Юрінком Інтер – Право, 2002. 450 с.
13. Кримінальне право України: Загальна частина: підручник / Ю.В. Баулін, В.І. Борисов, В.І. Тютюгін та ін.; за ред. проф. В.В. Сташиса, В.Я. Тація. 4-те вид., переробл. і допов. Харків: Право, 2010. 456 с.
14. Цивільний кодекс України: закон України від 16.01.2003 № 435-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 40. Ст. 356.
15. Господарський кодекс України: закон України від 16.01.2003 № 436-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 18, № 19–20, № 21–22. Ст. 144.
16. Податковий кодекс України: закон України від 02.12.2010 № 2755-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 13–14, № 15–16, № 17. Ст. 112.
17. Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні: закон України від 12.07.2001 № 2658-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 47. Ст. 251.
18. Алгоритм дій працівників органів досудового розслідування щодо накладення арешту на електронні активи, одержані злочинним шляхом: науково-практичний посібник / Цуцкірідзе М.С., Пчеліна О.В., Романюк В.В., Бурлака В.В. та ін. Київ: 7БЦ, 2021. 90 с.

Shvydkyi O.O. CRIMINAL-LEGAL CHARACTERISTICS OF THE OBJECT AND SUBJECT OF LEGALIZATION (LAUNDERING) OF PROPERTY OBTAINED BY CRIMINAL WAYS

In the article has been emphasized that the criminalization of acts related to the laundering (legalization) of property obtained through criminal means is one of the indispensable conditions for their countermeasures and bringing guilty persons to criminal responsibility. It has been emphasized that the criminal-legal characterization of the object and subject of legalization (laundering) of property obtained through criminal means allows to determine the signs of the said illegal acts, which are important during their qualification and allow to distinguish them from related criminal offenses. It has been noted that, taking into account the constant updating of normative legal acts that regulate the sphere of economic activity, counteraction and prevention of legalization (laundering) of property obtained through criminal means, many issues related to the criminal legal characteristics of the outlined illegal acts do not lose their relevance and need further scientific developments. It has been established that the criminal-legal characterization of a criminal offense plays an important role in the doctrine of criminal law, as it ensures the establishment of the essence and content of a specific crime, the nature and degree of its social danger, their compliance with the means of response to its commission determined by legislation. It has been found that the object of the criminal offense as an element of the composition of the criminal offense is a multi-component category. It has been noted that the general object of legalization (laundering) of property obtained through criminal means is social relations in the sphere of economic activity, and the immediate object is the established procedure for carrying out economic activity in terms of countering the acquisition, possession, use, disposal of property, in respect of which the actual circumstances indicate that it was obtained by criminal means. It has been determined that the criminal offense provided for in Art. 209 of the Criminal Code of Ukraine, is a separate thing, a collection of things, as well as property rights and obligations, which are directly or indirectly obtained as a result of committing a criminal offense and/or are income from such property; were intended (used) to induce a person to commit a criminal offense, finance and/or provide material support for a criminal offense or reward for its commission; is the subject of a criminal offense; sought out, manufactured, adapted or used as means or instruments of committing a criminal offence.

Key words: *criminal-legal characteristics, object, subject, criminal offense, legalization (laundering) of property obtained by criminal means.*